

Łk 1, 39–45 Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jeruzalem na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został młody Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest wśród pątników, uszli dzień drogi i szukali Go między krewnymi i znajomymi. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jeruzalem, szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. †

Prawdziwy fundament

Święto Świętej Rodziny jest dniem wdzięczności za każdą rodzinę. Oczyma duszy powinniśmy się przenieść do Nazaretu i wejść do domu Maryi i Józefa. Tam zobaczymy ich miłość, wzajemną troskę i szacunek.

Jakże takiej miłości potrzebują dzisiaj nasze rodziny i ich członkowie! Życie rodzinne, którego wzór czerpiemy z życia Maryi, Józefa i Jezusa, ma być życiem miłości – takiej miłości, która gotowa jest przebaczać i ponieść ofiarę dla drugich. Prośmy, aby fundamentem naszych domów i rodzin była Święta Rodzina.

Panie Jezu Chryste, spraw, by moja rodzina była szkołą Ewangelii, gdzie każdy odnajduje Ciebie!